

3. They want flexible hours. Many people with disabilities often enjoy entrepreneurship as it allows them to work when they're able to. Parents with young children prefer entrepreneurship as it allows them to raise young children at home. Students also like this as sometimes universities don't allow them to work standard office hours.

4. They're risk takers. Entrepreneurs don't apply for jobs as they create them and take into account all of possible risks. They know that business is risky. So they calculate the possible consequences and take risks the average person won't.

5. They can't get a job. Getting fired, a lack of experience or a criminal record can prevent the average person from getting a job when they're desperate. Instead of being defeated by their situation, they create new opportunities for themselves.

6. They don't fit into the corporate environment. It's often very restricting for their growth. They may dislike the lack of control they have in their role or the office politics. They try to gain more control if they're in corporate environment and find out how the system works. That's a proof that entrepreneurs are good observers.

7. They're curious. Entrepreneurs love finding out the answer to the question, 'what will happen if...'. They're experimental and they like love learning. They read business books as they absorb knowledges to use them in future.

8. They're ambitious. Those who love reaching difficult goals are made to be entrepreneurs [5].

There's no limit to how much an entrepreneur can make and so they can always work to achieve higher levels of greatness. Since there's no limit to what they can achieve, entrepreneurs constantly find themselves growing and achieving more than they ever imagined.

References to sources of information:

1. <https://www.definitions.net/definition/ENTREPRENEURSHIP>.
2. <http://casnocha.com/2011/02/the-four-types-of-entrepreneurship.html>.
3. <https://www.oberlo.com/blog/what-is-entrepreneurship>.
4. <https://en.wikipedia.org/wiki/Entrepreneurship>.
5. <https://www.csmonitor.com/Business/The-Circle-astiat/2010/0514/Entrepreneurship-and-economics-An-awkward-relationship>.

В. О. Бабенко

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

РОЛЬ СЕРЕДНЬОГО КЛАСУ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

На сьогодні в Україні гостро постала проблема формування середнього класу. У сучасних соціально-економічних умовах середній клас є головним елементом соціальної структури суспільства, який в розвинених країнах Заходу нараховує до 2/3 економічно активного населення. Таким чином, можна стверджувати, що «середній клас» - це група людей, що має задовільні доходи, достатні для задоволення широкого кола матеріальних і соціальних потреб для проживання в даній країні. Вперше даний термін було зафіксовано в Англії в середині XIX століття [1, с. 600].

Слід зазначити, що одними з головних ознак середнього класу є: власне місце проживання, харчування за власними смаками, необхідні меблі, можливість сімейного відпочинку хоча б раз на рік, можливість отримання середньої та вищої освіти, тобто все те, що могло б задовольняти потреби людини. Наприклад, якщо вважати, що новостворених сімей в країні більш як 70% досягають всього вище переліченого за останні 10 років, то рухаючись даним шляхом, можна стверджувати, що в економіці даної країни створено фундамент для формування середнього класу, як прикро б це не здавалося, але в Україні такі умови на сьогодні відсутні [2].

Узагальнивши вищезазначене, можна стверджувати, що найголовніша функція середнього класу полягає в тому, що він є основною складовою споживчого попиту. Тому, одним із провідних завдань держави є формування середнього класу [3, с. 67].

Представники середнього класу відіграють велику роль у прийнятті політичних рішень, обранні нових політичних лідерів та допомагають державі у вирішенні політичних питань.

На сьогоднішній день в Україні тільки формується політичне сприйняття цінності середнього класу, як політичного носія соціал-демократичних принципів.

Список використаної літератури:

1. Политика: Толковый словарь: Русско-английский. – М.: «ИНФРА – М», Издательство «Весь Мир», 2001. – 768 с.
2. Петрищева О.М. Динаміка середнього класу в процесі становлення громадянського суспільства / Вісн. КНУ ім. Т. Шевченка. Філософія, Політологія. – 2006. – Вип. 76-79. – С.223-227
3. Ткаченко Т.П. Середній клас в Україні: історична ретроспектива та сучасний стан // Держава та регіони. – 2007. – № 3. – С. 94-99.

Науковий керівник: старший викладач кафедри економіки та міжнародних економічних відносин, к.е.н. Денисенко В.О.

Д. М. Багаутдінов

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

КРЕДИТНИЙ РИЗИК ЯК СКЛАДОВА БАНКІВСЬКОГО РИЗИКУ

Банківська діяльність постійно потрапляє під вплив фінансових ризиків, адже саме ці ризики є найбільш розповсюдженими та можуть суттєво впливати на банківську діяльність. Найбільш розповсюдженим серед таких ризиків є кредитний ризик. Кредитні операції є найдохіднішим видом операцій у банківській діяльності. Водночас вони є найбільш ризикованими, тому потребують ґрунтовного вивчення та регулювання на всіх рівнях банківської системи України, знаходження різних шляхів мінімізації кредитного ризику. Саме тому значну увагу необхідно приділяти банківським установам для своєчасного ефективного управління даним ризиком.

Слід звернути увагу на скорингові карти як інструмент контролінгу кредитних ризиків банку. Скорингові карти у сучасному банківському середовищі вважаються одним з невід'ємних інструментів оцінки кредитних ризиків при споживчому та іпотечному кредитуванні. В Україні розвиток кредитного скорингу пов'язують зі згортанням кредитування домогосподарств, що почалося після кризи 2008–2009 років, коли банкам фактично було заборонено кредитувати фізичних осіб в іноземній валюті, а національна валюта девальвувала на 60%, що суттєво підвищило кредитні ризики та ускладнило процедуру їх оцінки. Споживче кредитування, яке за сталих цін на імпорتنі товари пережило новий сплеск у 2011–2013 роках, вимагало від банків значного підвищення швидкості прийняття рішень без зниження якості кредитного портфелю. Саме тому більшість провідних вітчизняних банків, в цей час, починають активно впроваджувати скорингові карти, однак, масштабна криза у банківській системі 2014-2016 років практично зупинила будь-яке кредитування економіки.

Для банківської системи розвинутих країн кредитний скоринг – це не лише підтримка рішень щодо видачі кредиту, але й постійне управління кредитним ризиком (інформаційна підтримка, координація рішень, моніторинг та контроль) та стратегія погашення боргу. Як бачимо, кредитний скоринг – це не лише розробка анкет та формування математичної моделі, а постійна кропітка робота над вдосконаленням всього інструментарію кредитного скорингу та бізнес-процесів пов'язаних з ним, яка, на нашу думку, цілком відповідає філософії контролінгу ризиків.

На думку Н.П. Шульги ризик-контролінг у банку є одночасно підсистемою інтегрованої системи управління ризиками та контролінгу і пов'язаний не тільки з виміром ризиків, але й частково з методичним, інформаційним забезпеченням ризик-менеджменту та контролем за банківськими ризиками [1, с.466-467].